

A-PBT-A-527/2012. Ajánlás

A Pénzügyi Békéltető Testület C.Z. és C.Z-né által (a továbbiakban: Kérelmező) a **K&H Bank Zrt. (1095 Budapest, Lechner Ödön fasor 9., a továbbiakban: pénzügyi szolgáltató)** ellen benyújtott kérelmére indult pénzügyi fogyasztói jogvita rendezésére irányuló eljárásban a 2012. március 29. napjára kitűzött és megtartott meghallgatáson az alábbi

AJÁNLÁST

hozta:

A pénzügyi szolgáltató tegye lehetővé, hogy Kérelmező 2012. január 12. napjával 180,- forint/svájci frank rögzített árfolyam alkalmazásával végtörleszthesse az xxx számú kölcsöne alapján fennálló tartozását.

A pénzügyi szolgáltató 2012. április 13. napjáig írásban közölje Kérelmezővel az xxx számú kölcsönszerződés alapján - a 2012. január 12. napját követően esetlegesen, magasabb árfolyam alkalmazásával forintban meghatározott és teljesített törlesztő részletek összegének 180,- forint/svájci frank árfolyamon kiszámított svájci frank ellenértékének elszámolása/beszámítása mellett - a 2012. január 12. napján fennálló tartozás svájci frankban meghatározott teljes összegét, ideértve a végtörlesztéssel kapcsolatos valamennyi fizetési kötelezettségét is. Ugyanezen határidőben közölje továbbá azt a számlaszámot, ahová a Kérelmező a végtörlesztést teljesítheti.

Amennyiben Kérelmező az ajánlás kézhezvételét követő 60 napon belül a végtörlesztéshez szükséges, a pénzügyi szolgáltató által svájci frankban közölt tartozás 180,- forint/svájci frank árfolyamon számított forint ellenértékét a pénzügyi szolgáltató által megadott bankszámlán bármely módon rendelkezésre bocsájtja, úgy a pénzügyi szolgáltató az xxx számú kölcsönszerződést zárja le és 8 napon belül küldje meg Kérelmezőnek a kölcsön fedezetét képező lakóingatlanát terhelő zálogjog törléséhez szükséges hozzájáruló nyilatkozatot.

A Pénzügyi Békéltető Testület felhívja a pénzügyi szolgáltatót és a Kérelmezőt, hogy a jelen ajánlás végrehajtásáról az ajánlás kézhezvételét követő 60 napon belül írásban tájékoztassák a Testületet.

Az ajánlás ellen fellebbezésnek helye nincs, azonban annak kézhezvételétől számított 15 napon belül hatályon kívül helyezése kérhető a Fővárosi Törvényszéktől, ha a tanács összetétele vagy eljárása nem felel meg a Psztv. rendelkezéseinek, a Pénzügyi Békéltető Testületnek nem volt hatásköre az eljárásra, a kérelem meghallgatás nélküli elutasításának lett volna helye.

A pénzügyi szolgáltató az ajánlás hatályon kívül helyezését a fentiekben túl - az ajánlás részére történt kézbesítésétől számított tizenöt napon belül - akkor is kérheti a Fővárosi Törvényszéktől, ha az ajánlás tartalma nem felel meg a jogszabályoknak.

Ha a pénzügyi szolgáltató az ajánlásnak nem tesz eleget, a Pénzügyi Békéltető Testület - a Kérelmező nevének megjelölése nélkül - jogosult a jogvita tartalmának rövid leírását és az eljárás eredményét - legkorábban az ajánlásnak a pénzügyi szolgáltató részére történt kézbesítésétől számított hatvan nap elteltével - nyilvánosságra hozni.

A Pénzügyi Békéltető Testület döntését a Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyeletéről szóló 2010. évi CLVIII. törvény (a továbbiakban: Psztv.) 94. §-ának b) pontja, 97. §-a, valamint 100. §-ának (1) bekezdése alapján hozta meg.

INDOKOLÁS

A Kérelmező 2012. február 15-én érkezett kérelmével fordult a Pénzügyi Békéltető Testülethez pénzügyi jogvita rendezése érdekében. A kérelem tárgya végtörlesztés iránti kérelem elutasítása volt.

A Kérelmező kérelmében előadta, hogy első alkalommal 2011. október 03-án kereste fel a pénzügyi szolgáltatót - a 2006. évben felvett - svájci frank (a továbbiakban: CHF) alapú jelzáloghitele végtörlesztésével kapcsolatban. A végtörlesztést részint önerőből, részint pénzügyi intézménytől igényelt kölcsönből szeretne volna teljesíteni. Pénzügyi szolgáltató tájékoztatta Kérelmezőt, hogy a végtörlesztéshez szabadfelhasználású hitelt nem nyújt. Kérelmező 2011. november 15-én ismét felkereste a pénzügyi szolgáltató bankfiókját azért, hogy a végtörlesztéshez más pénzügyi intézménytől (a továbbiakban: Bank) történő kölcsönfelvételhez igazolást kérjen arról, hogy a végtörlesztendő kölcsöne nem került felmondásra. Ezt az igazolást 2011. november 17-én kapta meg. Kérelmező harmadik alkalommal 2011. december 6-án kereste fel pénzügyi szolgáltató fiókját, ekkor a Bank által folyósítandó kölcsönéhez a pénzügyi szolgáltatónál fennálló tartozásáról kért igazolást és egyidejűleg végtörlesztési számlaszerződést kötött a pénzügyi szolgáltatóval a végtörlesztés teljesítéséhez felveendő hitel folyósításához. A Kérelmező előadása

szerint a végtörlesztéshez 2012. január 11-én a Bank folyósította a 4.200.000,- Ft kölcsön összegét, és ugyanezen a napon a Kérelmező az 1.050.000,- Ft önerőt átutalta a pénzügyi szolgáltatónál vezetett végtörlesztési lebonyolítási számlára, így a végtörlesztéshez szükséges 5.200.000,- Ft 2012. január 12-én rendelkezésre állt. A Kérelmező 2012. január 16-án megjelent a pénzügyi szolgáltatónál a pénzügyi szolgáltató javára fennálló, az ingatlanfedezetet terhelő jogokra vonatkozó törlési engedély átvétele és bankszámla megszüntetése céljából. A Kérelmezőt ekkor tájékoztatták arról, hogy a végtörlesztési számlán a rendelkezésre álló fedezet ellenére a hiteltörlesztés nem történt meg, mivel a Kérelmező végtörlesztési szándékát nem jelentette be írásban. Kérelmező arra hivatkozott, hogy abban a tudatban volt, hogy 2011. december 6-án, személyes eljárása során a végtörlesztéshez szükséges okiratokat aláírta. A pénzügyi szolgáltató elutasító magatartása miatt a Kérelmező a végtörlesztés lehetőségével nem tudott élni. 2012. január 12-én panaszt nyújtott be a pénzügyi szolgáltatóhoz, amelyben kérte, hogy engedélyezze részére a 180,- forint/svájci frank (a továbbiakban: HUF/CHF) árfolyamon történő végtörlesztést. A pénzügyi szolgáltató a Kérelmező kérelmét elutasította azzal, hogy *„miután Ön nem tett eleget a fix árfolyamon történő végtörlesztés jogszabály által előírt feltételeinek, sajnálatos módon nem jogosult a rögzített árfolyamon történő végtörlesztésre.”*

A Kérelmező a pénzügyi szolgáltató válaszát nem fogadta el, kérelmével a Pénzügyi Békéltető Testülethez fordult.

A Pénzügyi Békéltető Testület a Psztv. 89. § (2) bekezdésének értelmében felszólította a pénzügyi szolgáltatót, hogy nyilatkozzon a Kérelmező kérelmében foglaltakra.

A pénzügyi szolgáltató válasziratában a Kérelmező igényének jogosságát nem ismerte el. Előadta, hogy a Kérelmező 2011. november 11-én banki igazolás kiállítását kérte az xxx számú hitelszerződése vonatkozásában. A Kérelmező 2011. december 06-án Végtörlesztés lebonyolítási számlaszerződést kötött a pénzügyi szolgáltatóval, mivel egy másik Banktól felvett hitel útján szerette volna a végtörlesztést teljesíteni. A pénzügyi szolgáltató előadta továbbá, hogy a Kérelmező a végtörlesztéshez szükséges hitelfelvétel miatt ugyanezen a napon banki igazolás kiállítását is kérte fennálló tartozásáról, amelyet a pénzügyi szolgáltató szabályszerűen kiállított. 2012. január 11-én a végtörlesztés lebonyolítási számlára mindösszesen 5.205.600,- Ft összeg átutalásra került. Ezt követően kérte Kérelmező a végtörlesztés lebonyolítását, amelynek teljesítését a pénzügyi szolgáltató elutasította. A pénzügyi szolgáltató arra hivatkozott, hogy a hitelintézetekről és a pénzügyi vállalkozásokról szóló 1996. évi CXII. törvény (a továbbiakban: Hpt.) 200/B. §-ának rendelkezései egyértelműek tekintetben, hogy csak abban az esetben köteles elfogadni a rögzített árfolyamon való végtörlesztést, amennyiben az ott rögzített előírások teljesülnek. Így - többek között - azok a szabályok is, miszerint *„a végtörlesztésre vonatkozó írásbeli igénybejelentését a hitelfeltevő 2011. december 30. napjáig a (...) pénzügyi intézmény részére benyújtja.”* A pénzügyi szolgáltató hangsúlyozta, hogy a kedvezményes végtörlesztés feltételeit nem ő, hanem a jogszabály állapította meg, így a feltételeket a Kérelmezőnek is meg kellett ismernie, a feltételek megismerésének és követésének elmulasztása kapcsán fennálló jogkövetkezmények a Kérelmezőt terhelik. Előadottakra tekintettel nem követelte meg a pénzügyi szolgáltató a végtörlesztési igénybejelentés benyújtását, ugyanakkor saját formanyomtatványt készített, amelyben részletes tájékoztatást adott arról, hogy milyen feltételek mellett kerülhet sor rögzített árfolyamon végtörlesztésre. A pénzügyi szolgáltató nyilatkozata szerint a formanyomtatvány valamennyi bankfiókjában megtalálható volt, azt az ügyfelei megtekinthették, megismerhették, arról az ügyintézők tájékoztatást adtak. A Kérelmezőnek tehát lehetősége volt arra, hogy az igénybejelentőt 2011. december 30-ig bármikor aláírja. Pénzügyi szolgáltató kifejtette továbbá, hogy a Kérelmező beadványában azt rögzítette, hogy harmadik alkalommal 2011. december 6-án arról tájékoztatták ügyintézőjét, hogy a hitelt nyújtó Bank felé szükséges igazolni, hogy mennyi a jelenleg fennálló hiteltartozása, illetve kérte a végtörlesztéshez lebonyolítási számlaszerződés megkötését. Pénzügyi szolgáltató álláspontja szerint a leírtak arra utalnak, hogy a végtörlesztési lebonyolítási számla megnyitása nem a Kérelmező végtörlesztési igény bejelentési akaratához kapcsolódott, hanem a hitelt nyújtó Bank elvárása, az általa nyújtott hitel felvételének/folyósításának feltétele volt. A pénzügyi szolgáltató nem vitatta, hogy a Kérelmező rögzített árfolyamon történő végtörlesztési szándéka már 2011. október 3-a óta fennállt, jogi szempontból ugyanakkor különbséget kell tenni az általánosan fennálló végtörlesztési szándék és azon igénybejelentés között, amely alapján a Kérelmező ténylegesen kötelezettséget vállalt a fizetési kötelezettség teljesítésére. Ez utóbbi, a végtörlesztéshez szükséges jogszabályi feltételt jelentő igénybejelentés Kérelmező általi megtételére nem került sor. Pénzügyi szolgáltató hivatkozott továbbá arra, hogy az általa kiadott igazolás önmagában nem minősül igénybejelentésnek, erre a fent hivatkozott jogszabály ad egyértelmű eligazítást, hiszen abban rögzítésre került, hogy *„a hitelfeltevő tartozásigazolásra vonatkozó kérelme önmagában nem minősül (...) igénybejelentésnek”*, azaz az igazolás kiadása iránti

kérelem, illetőleg magának az igazolásnak a kiadása sem jelenti azt, hogy a végtörlesztésre irányuló igénybejelentés megtörtént. A pénzügyi szolgáltató azt rögzítette válasziratában, hogy a végtörlesztési lebonyolítási számlaszerződés kizárólag a fizetési kötelezettség teljesítési keretét teremti meg, de nem jelenti, nem tartalmazza a végtörlesztési kívánó Kérelmező igénybejelentését arra vonatkozóan, hogy végtörlesztési kötelezettségének eleget kíván tenni. Álláspontja szerint felvetődik a refinanszírozó Bank felelőssége is. A pénzügyi szolgáltató az előadottak alapján kérte az eljárás megszüntetését a panasz megalapozatlansága miatt, egyidejűleg úgy nyilatkozott, hogy a Pénzügyi Békéltető Testület döntését kötelezőként nem fogadja el.

A meghallgatáson a Kérelmező korábbi álláspontját fenntartva előadta, hogy a végtörlesztés érdekében mindig a pénzügyi szolgáltató munkatársai által adott tájékoztatás szerint járt el. A 2011. október 3-i személyes eljárása során a pénzügyi szolgáltató fiókjában csak arról tájékoztatták, hogy a pénzügyi szolgáltató a végtörlesztéshez hitelt nem nyújt. A Kérelmező - pontosítva a kérelmében előadottakat - úgy nyilatkozott, hogy 2011. december 6-án azért kereste fel a pénzügyi szolgáltató bankfiókját, hogy egyeztesse a végtörlesztéssel kapcsolatos teendőket és bejelentette, hogy a végtörlesztés teljesítéséhez a Banktól hitelt vesz fel. Ekkor a pénzügyi szolgáltató ügyintézője nem adta át a banki formanyomtatványt a végtörlesztési szándék bejelentésére és nem hívta fel a figyelmét arra, hogy az igénybejelentést írásban kell megtennie, hanem csak a végtörlesztési lebonyolítási bankszámlaszerződés megkötésére került sor. A Kérelmező a meghallgatáson részletesen ismertette a banki rendszerből nyomtatott, a pénzügyi szolgáltató által kialakított végtörlesztési igénybejelentés formanyomtatvány kiállításának - számára később ismertté vált - gyakorlatát. A Kérelmező úgy nyilatkozott továbbá, hogy a Banknál felvett hitelt a végtörlesztése elutasítása miatt visszafizette, de továbbra is szeretne a rögzített árfolyamon történő végtörlesztés lehetőségével élni.

A pénzügyi szolgáltató a meghallgatáson utalt arra, hogy a végtörlesztési szándék bejelentése bármilyen írásos formában történhetett, de kialakított egy formanyomtatványt is. Fenntartotta a válasziratban közölt azon álláspontját, hogy a végtörlesztési számlaszerződés megkötése a végtörlesztéshez hitelt folyósító Bank érdekében történt. A pénzügyi szolgáltató előadta, hogy a végtörlesztés folyamatára a pénzügyi szolgáltatónál meghatározott eljárás rend volt kidolgozva, és az ügyintézők ezt betartva végezték munkájukat a bankfiókban. Igénybejelentésnek csak azt tekintették, ha - a jogszabállyal megegyezően - ezt a kifejezést használta a bankfiókba megjelenő ügyfél.

Az eljáró tanács által a felek előadásából és a csatolt okiratokból megállapított tényállás szerint a Kérelmező 2011. november 17-én az xxx számú kölcsönére vonatkozóan rögzített árfolyamon történő végtörlesztéshez igazolást kapott a pénzügyi szolgáltatótól. 2011. december 06. napján felek között „Végtörlesztés lebonyolítási számlaszerződés” jött létre. A pénzügyi szolgáltató ugyanezen a napon új „banki igazolás”-t állított ki a Kérelmező xxx számú kölcsönszerződése alapján a tárgynapon fennálló tartozásáról, amely szerint tőke, kamat és kezelési költség címén összesen 28.993,86 CHF tartozása állt fent (28.871,98 CHF tőke, 97,68 CHF kamat és 24,20 CHF kezelési költség).

A Ptk. 4. §-ának (1) bekezdésében megfogalmazott általános követelmény, hogy *„A polgári jogok gyakorlása és a kötelezettségek teljesítése során a felek a jóhiszeműség és tisztesség követelményének megfelelően, kölcsönösen együttműködve kötelesek eljárni.”*

A Ptk. 205.§-ának (3) bekezdése a szerződéses kapcsolatok tekintetében külön is meghatározza az együttműködési kötelezettséget, amikor kimondja, hogy *„A felek a szerződés megkötésénél együttműködni kötelesek, és figyelemmel kell lenniük egymás jogos érdekeire. A szerződéskötést megelőzően is tájékoztatniuk kell egymást a megkötendő szerződést érintő minden lényeges körülményről.”*

Az idézett jogszabályi rendelkezések alapján az eljáró tanács elfogadta a Kérelmező azon álláspontját, hogy 2011. december 06-i személyes ügyintézése során mindent megtett annak érdekében, hogy a pénzügyi szolgáltató a rögzített árfolyamon történő végtörlesztését a vonatkozó Hpt. rendelkezések alapján lebonyolíthassa. Elfogadta a Kérelmező azon állítását, hogy ezen a napon megerősítette végtörlesztési szándékát, tájékoztatta a pénzügyi szolgáltatót arról, hogy a végtörlesztéshez a kölcsönt a Banktól kívánja igénybe venni, illetve megállapította, hogy a Kérelmező a „Végtörlesztés lebonyolítási számlaszerződés”-t megkötötte. Ezzel nemcsak együttműködési kötelezettségének tett eleget, de úgy járt el, ahogy az adott helyzetben általában elvárható.

A pénzügyi szolgáltató előtt - nem vitatottan - ismert volt a Kérelmező végtörlesztési szándéka. Amennyiben a pénzügyi szolgáltató az elvárható gondossággal, a Kérelmezővel együttműködve járt volna el, úgy a végtörlesztés nem ütközött volna akadályba. Az eljáró tanács álláspontja szerint mindkét fél érdekét az szolgálta volna, ha a pénzügyi szolgáltató ügyintézője 2011. december 06-án tájékoztatja a Kérelmezőt arról, hogy végtörlesztési igényét írásban külön be kell jelentenie, ezt a Kérelmező a pénzügyi szolgáltató által szerkesztett formanyomtatványon is megtette volna (különösen azért is, mert azzal

semmilyen kockázatot nem vállalt, abból kizárólag előnye származott volna). A „Végtörlesztés lebonyolítási számlaszerződés” egyértelmű, világos rendelkezéseitől eltérő pénzügyi szolgáltatói értelmezésre (külön igénybejelentést ki kell tölteni) és annak lehetséges körülményeire, azért is a pénzügyi szolgáltatónak kellett volna a Kérelmező figyelmét felhívnia, az általa kialakított formanyomtatványt a Kérelmezőnek átadnia, mert köztudomású tény, hogy a szokásos ügyintézés egy bankfiókban az, hogy az ügyfél elmondja, hogy mit szeretne, az ügyintézése mire, milyen eredmény elérésére irányul, a banki szakember ezzel kapcsolatban tájékoztatja, illetve átadja/kinyomtatja és az ügyféllel aláírta a szükséges (adott esetben csak az ügyintéző gépén elérhető) nyomtatványokat.

Az eljáró tanács megítélése szerint 2011. december 06-án aláírt „Végtörlesztés lebonyolítási számlaszerződés” alábbi rendelkezéseiből nem is lehet más következtetésre jutni csak arra, hogy a számlaszerződés aláírását megelőzően a Kérelmező végtörlesztési szándékát a pénzügyi szolgáltató előtt bejelentette. *„Felek között a kapcsolódó, fennálló tartozásról szóló Banki igazolásban meghatározott kölcsönszerződés (továbbiakban: Kölcsönszerződés) jött létre. A Számlatulajdonos mint a Kölcsönszerződés adója hitelkiváltás útján történő végtörlesztési szándékáról tájékoztatta a Bankot, amely végtörlesztés lebonyolításához a felek Végtörlesztés lebonyolítási számla megnyitásában állapodnak meg.”* A lebonyolítási számlaszerződés 2. pontja szintén a Kérelmező az igénybejelentés megtételére vonatkozó bejelentését erősítette meg, amikor rögzíti, hogy *„A Lebonyolítási számla kifejezetten a kapcsolódó Kölcsönszerződésben meghatározottak szerinti végtörlesztés lebonyolítására szolgál. A Lebonyolítási számla célja, hogy hitelkiváltással történő végtörlesztés esetén a hitelkiváltó pénzügyi intézmény által a végtörlesztés céljából átutalt összeg kizárólag a végtörlesztésre legyen fordítható.”*

Az eljáró tanács a Ptk. fent hivatkozott rendelkezéseiben deklarált követelményekre, valamint a Ptk. 207. §-ának (1) bekezdésére figyelemmel - amely úgy rendelkezik, hogy *„a szerződési nyilatkozatot vita esetén úgy kell értelmezni, ahogyan azt a másik félnek a nyilatkozó feltehető akaratára és az eset körülményeire tekintettel a szavak általánosan elfogadott jelentése szerint értenie kellett”* - nem osztotta a pénzügyi szolgáltató azon véleményét, hogy *„a végtörlesztési lebonyolítási számlaszerződés kizárólag a fizetési kötelezettség teljesítésének keretét teremti meg...”*, hiszen a szerződés kifejezetten rögzíti, hogy *„A Számlatulajdonos mint a Kölcsönszerződés adója hitelkiváltás útján történő végtörlesztési szándékáról tájékoztatta a Bankot”*, ezért a Kérelmező alappal gondolhatta azt, hogy a végtörlesztéséhez elegendő a „Végtörlesztés lebonyolítási számlaszerződés” megkötése, valamint a fennálló tartozásról szóló igazolás kiadása.

Az eljáró tanács álláspontja szerint a Ptk. 277.§ (4)-(5) bekezdése *„(4) A felek a szerződés teljesítésében együttműködésre kötelesek. A kötelezettnek a szerződés teljesítése érdekében úgy kell eljárnia, ahogy az az adott helyzetben általában elvárható, a jogosultnak pedig ugyanilyen módon elő kell segítenie a teljesítést. (5) A felek a szerződés teljesítését érintő minden lényeges körülményről kötelesek egymást tájékoztatni.”* együttműködési kötelezettségre vonatkozó előírásai, mind pedig a fent idézett Ptk. 205.§ (3) bekezdése alapján fel kellett volna hívnia a pénzügyi szolgáltatónak a Kérelmező figyelmét arra, hogy a „Végtörlesztés lebonyolítási számlaszerződés” megkötése, annak fentiekben idézett rendelkezései, valamint a Kérelmező 2011. december 06-i személyes eljárása nem jelentette a végtörlesztési igény benyújtását, azt szükséges egy további okiratban előterjeszteni, amely megtehető a pénzügyi szolgáltató által készített végtörlesztési igénybejelentési formanyomtatvány aláírásával is.

Az eljáró tanács a pénzügyi szolgáltató által az „általánosan fennálló végtörlesztési szándék”, illetőleg azon szándék közötti különbségről, amellyel a Kérelmező „ténylegesen kötelezettséget vállal a fizetési kötelezettség teljesítésére” kifejezésekkel kapcsolatosan tett okfejtés kapcsán rámutat, hogy azon túl, hogy az okfejtés életszerűtlen és önkényes, a pénzügyi szolgáltató értelmezését, illetve fogalmait használva „általánosan fennálló végtörlesztési szándék”-ról az eljárás azon szakaszában, amikor a Kérelmező a Bank által a rögzített árfolyamon történő végtörlesztéshez nyújtandó kölcsön folyósításához/átutalásához célhoz kötött bankszámlát nyit, nem tekinthető „általános szándék”-nak. A Kérelmező ezen magatartásával már egyértelműen kifejezi szándékát, amely nem szűkíthető a bankszámla megnyitására, hanem az minden kétséget kizáróan magában foglalja az igénybejelentési szándékot. Ennek ellenkező értelmezése a pénzügyi szolgáltató oldalán mutatkozó együttműködési készség hiányát mutatja.

A pénzügyi szolgáltató nem vitatta, hogy a Kérelmező a végtörlesztéshez szükséges fedezetet biztosította.

A Ptk. 318. §-ának (1) bekezdése szerint: *„A szerződésszegésért való felelősségre, valamint a kártérítés mértékére a szerződésen kívül okozott károkért való felelősség szabályait kell alkalmazni azzal az eltéréssel, hogy a kártérítés mérséklésének - ha a jogszabály kivételt nem tesz - nincs helye.”*

A Ptk. 339. §-ának (1) bekezdés értelmében: „*Aki másnak jogellenesen kárt okoz, köteles azt megtéríteni. Mentésül a felelősség alól, ha bizonyítja, hogy úgy járt el, ahogy az az adott helyzetben általában elvárható.*”

A fentiekben részletesen kifejtettek alapján az eljáró tanács jogi álláspontja szerint a pénzügyi szolgáltató magatartása jogellenes volt, amely magatartásával okozati összefüggésben a Kérelmezőnek kára keletkezett. A Ptk. 355. §-ának (1) bekezdése szerint „*A kárért felelős személy köteles az eredeti állapotot helyreállítani, ha pedig az nem lehetséges, vagy a károsult azt alapos okból nem kívánja, köteles a károsult vagyoni és nem vagyoni kárát megtéríteni.*”

Az elszámolás napjaként az eljáró tanács 2012. január 12-ét jelölte meg, figyelemmel arra, hogy ezen a napon a végtörlesztéshez szükséges fedezetet a Kérelmező biztosította.

A pénzügyi szolgáltatónak a Kérelmezőt a károkozás előtti helyzetbe kell hoznia. Az eljáró tanács a teljes jóvátétel elvének legcsekélyebb sérelemmel történő érvényesülése érdekében a rendelkező rész szerinti ajánlást adta ki.

Budapest, 2012. április 13.

dr. Sándor Roland s.k.,
az eljáró tanács elnöke

Mohosné dr. Jakab Ágnes s.k.,
az eljáró tanács tagja

Rajki Klára s.k.,
az eljáró tanács tagja